

"הלוואי שיהיו עוד אנשים
כמוה". רינה דוד (משמאל)
וג'ודי סינגר | צילום: זהר שחר

הצילה אותה מכליה

הן לא קרובות משפחה, הן אפילו לא הכירו זו את זו • אבל זה לא מנע מג'ודי סינגר לתרום כליה לרינה דוד, אישה זרה לגמרי – ולהציל את חייה

ליאור אל-חי

אצילים". גם סינגר זוכרת היטב את המפגש ההוא. "שתינו בכינו. זה היה מעמד קשה ומרגש. הרגשתי שאני זוכה לעשות הברל גדול למישהי. זאת זכות אדירה. אני מרגישה שאני מקבלת מזה יותר מרינה. סיפוק אדיר".

שלוש הגיעו השתיים לרמב"ם לבדיקות אחרונות. סינגר הייתה הראשונה אתמול על שולחן הניתוחים. כניתוח שארך שלוש שעות כרתו הרופאים את כליותיה הימנית. בצהריים הוכנסה דוד לאותו חדר ניתוח, ובגופה הוש" תלה הכליה של סינגר. הרופאים אומרים ששני הניתוחים עברו בהצלחה.

"בזכות אישה זרה נולדתי מחדש", אמרה דוד. יש לי אחות חדשה. הלוואי שיהיו עוד אנשים נפלאים כמו ג'ודי שיצילו חיים". סינגר הוסיפה: "זו זכות גדולה לעזור לאדם במצב לא פשוט. לעבור את התהליך יחד זה הסיפוק הגדול. הייתי מעדיפה לעשות את זה בדרך של מתן בסתה. הסכמתי להיחשף כי אולי זה יגרום לכך שעוד אדם יתרום כליה ויציל חיים".

מתמלא ברעלים. סבלתי מתשישות ומחולשה, והתרופות גרמו לי לתופעות לוואי לא נעימות".

דוד פנתה לעמותת "מתנת חיים" בראשות הרב ישעיהו הבר שעוסקת בגיוס תרומות כליה לחולים נזקקים על בסיס אלטרואיסטי בלבד, ללא היכרות מוקדמת בין התורם לנתרם. "נא" מר לי שאני צריכה לחכות בתור", מספרת דוד. "לפני שמונה חודשים התבשרתי שיש תורמת".

סינגר נתקלה לפני כשנה וחצי במאמר שכ" תבה אישה שתרמה כליה. "זה נגע לי במקום מאוד עמוק. ידעתי שיבוא יום ואעשה דבר דומה. פניתי לעמותת 'מתנת חיים' והתחלתי בתהליך. בשלב מסוים עשו הצלבה של סוג הדם והכירו לי את רינה דוד".

לפני כארבעה חודשים נפגשו סינגר ודוד לראשונה בבית-החולים רמב"ם לצורך בדיקת. "הפגישה הייתה מאוד מרגשת", שיחזרה דוד בקול רועה. "ראיתי לפניי את המלאך שלי. אמרתי לה 'תודה', הרגשתי שכל מילה נוספת רק תגרע. הבנתי שמתהלכים בינינו אנשים

ג'ודי סינגר נכנסה אתמול לחדר הניתוח במרכז הרפואי רמב"ם בחיפה ותרמה את כליותיה לאישה אחרת – שעד לאחרונה כלל לא הכירה אותה. דקות לפני הניתוח, בשניספתה להסביר מה הניע אותה לעשות את הצעד החריג, אמרה סינגר: "זכיתי לעשות הברל גדול למישהי. זאת זכות אדירה".

סינגר (51), נשואה ואם לשלוש בנות מקי"ב בן מירב בגלבע, תרמה את כליותיה לרינה דוד (49) מחיפה, נשואה ואם לשניים. עד לפני ארבעה חודשים היו השתיים זרות לגמרי זו לזו. היום הן מרגישות כמו בנות משפחה.

"לפני עשר שנים התחלתי להרגיש לא טוב, והתגלתה אצלי מחלת כליות", סיפרה דוד. "הייתי במעקבים ובבדיקות עד שהכליות שלי נכנסו לאי-סיפיקה מוחלטת. הרופאים אמרו שאני צריכה השתלת כליה דחופה כי הגוף שלי